Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktør

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o. s. v. adresseres **„Stjernen" Dannebrog, Nebraska.**

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registreret Brev.

For Penge der sendes i løse Brev kan Udgiveren ikke være ansvarlig.

"STJERNENS" AGENTER.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

C. H. Christensen, Fremont, Nebr.
N. Fr. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.
Chr. Johnson, Minden, Nebr.
N. Christensen, Clarkson, Kansas.
H. H. Grunsberg, Hampton, Nebr.
O. C. Rodby, Deerfield, Dane Co., Wis.
P. Paulson, U. P. Depot, Cheyenne, Wyo.
Erik Knudsen, Davey, Lancaster Co. Neb.
B. M. Bager, Akron, Colo.
A. L. N. Spangberg, Room 50, A. T. & S. F. Build., Topeka, Kan.
Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burdette St., Omaha, Nebr.
Mrs. Agnes Ravn, Postmesterinde, Osco, Kearney Co., Nebr.
A. P. Johnsen, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker itide.

Hr. C. M. Pedersen er rejsende Agent for "Stjernen", og som saadan bemyndiget til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

Peter Ebbeson, Udg.

Mutter „Skandinaven" i Chicago, en af Kapitalismens værdigste Matroner, raader Farmerne til ikke at tro „den langskjæggede Pesser, den soklause Simpson og den Klasse af Statsmænd og Finansmænd naar de drager omkring og fortæller, at der ikke blir Penge nok til at faa hans Hvede og Majs til Marked;" men blot passe sit Arbejde, og sørge for, at Grøden blir indbjerget. Farmerne har ikke noget med Finanser at fuske; Mutters McKinley'er og Sherman'er skal nok klare de Ærter.

Matt Quay fra Pensylvania, Formand i Republikanernes nationale Valgkomite, den Mand, paa hvis Karakter der i Fjor satte sig saa meget Smuds, at selve det bedre Element i hans eget Parti stadig siden har stillet det Forlangende, at han skal smides fra Bestillingen, har nu endelig godvillig gaaet ind paa at opgive Formandsposten. Naturligvis er det „Helbredshensyn", der angives som Grund til dette Skridt. Saa slemme Ting har været bevist mod denne Mands Karakter, at han har været en Skjændsel for sit Parti, og det stiller Staten Pennsylvania i et slet Lys, at det vil tillade en saadan Mand at repræsentere sig i For. Staters Senat.

Den truede Græshopperplage i Vesten vil forhaabenlig ikke blive videre farlig. De Videnskabsmænd, som i stor Mængde har skyndt sig ud til Colorado for at studere de der fremkomne Græshopper, er enige om, at skjønt de er til Stede i stor Mængde, er de dog ikke af den vandrende Art, og de gjør heller ingen Skade paa Avlen. Prof. Snow fra Kansas siger, at der nok er mange af dem, og at de har ædt Græsset en Del, men at de ingen Skade gjør paa Majsen. Han og hans Ledsagere har flere Gange set en Sværm gaa igjennem en Majsmark uden at smage paa Planterne. De Farmere, hvis Erfaring i Nebraska strækker sig saa langt tilbage som 1875, vil heraf forstaa, at dette ikke kan være Locusten fra Klippebjergene. De graadige Insekter, der styrtede ned over disse Egne i Halvfjerserne, kunde ikke en Gang rejse igjennem et Barb Wire-Fence uden de skulde smage paa det.

Den ny irske Landlov.

Den før i „Stjernen" omtalte irske Landlov er nu vedtagen af det engelske Parlament med en afgjørende Stemmeflerhed af 129 ud af et samlet Stemmeantal paa 321. Denne Lovs Vedtagelse er en meget interessant Kjendsgjerning netop paa denne Tid. Det viser en Fremskridtsudvikling i det konservative Europa, medens Bagstræveriet sidder i Højsædet her i Amerika. Forslaget om at laane Penge paa Landsikkerhed mødes her med Forhaanelsens Hyl. Medens dette Hyl opstiger i et saakaldt Frihedens og Fremskridtets Land, kommer England, som vi er vante til at betragte som muggen og konservativ i yderste Grad, frem med en Landlov, som har til Formaal at sætte den fattige irske Fæstebonde i Stand til at kjøbe deres Fæstegaarde af den engelske Godsejer. Det konservative England stiller sig herved i Modsætning til de amerikanske Guldkarle.

Og imedens Udlændinge og udenlandske Syndikater opsluge amerikansk Land i det Øjemed at binde os det engelske Godsejersystem paa, tager England gjennem sit Parlament Skridt til at udrydde Godsejersystemet i Irland

Den ny irske Landlov er en Plan, der tilsigter at overføre en større Del af Landejendommene i Irland fra de nuværende store Godsejere over i Fæstebondens Eje. Den bestemmer, at Regjeringen skal skaffe til Veje de for Kjøbet nødvendige Penge, og Fæstebønderne skal have Lejlighed til at betale for Jorderne gjennem aarlige Afdrag.

For Gjennemførelsen af denne store Plan har Regjeringen skabt et Fond paa et hundrede og femogtreds millioner Dollars. De aarlige Afdrag, som den besiddende Bonde skal betale, bliver mindre end de nuværende Fæstepenge er. Ved at betale disse Afdrag regelmæssig, vil han paa 49 Aar blive Ejer af sin Gaard. Dersom f. E. en Fæster hidtil har betalt hundrede Dollars aarligt i Leje, vil han kunne slippe med en aarlig Afgift paa firsindstyve Dollars i de første fem Aar, og blot halvfjers Dollars i hver af de øvrige fireogfurre Aar, og ved Enden af den Tid ejer han sit Land.

De Penge, som Regjeringen saaledes faar ind i Afgifter, vil blive anvendt til yderligere Opkjøb af Land. Saaledes vil da Planen, om den viser sig praktisk, tilsidst udslette Godsejervæsnet i Irland.

Som Betaling for Landet skal de nuværende Ejere modtage Regjeringsobligationer, bærende 2¾ Rente og betalbare paa tredive Aar.

Ganske betegnende er det, at saadanne kasserede Statsmænd som Ingalls fra Kansas i det progressive Amerika skraaler imod at Regjeringen gjør noget for Folket, og fordømmer Alliansens progressive Ideer som Anarki, medens Englands liberale Parti under Anførsel af saadanne Mænd som Gladstone gjør saa mægtige Skridt hen imod Statssocialisme.

---

2 Prosents Landlaan.

Naar en ny Lov foreslaas er det altid af Vigtighed at overveje, hvilke Følger en saadan Lov muligvis vil faa. Uden at vi er i Stand til nogenlunde at forudse, hvad Følger en foreslaaet Lov vil faa, kan vi med rette bifalde eller bekjæmpe den. Vi maa skjænke den vor alvorlige, omhyggelige Overvejelse for at faa et klart Syn derpaa. Lad os prøve paa at gjøre lidt af denne ærlige Tænkning før vi udtaler en forhastet Dom, der paa en Gang kan røbe vor Uvidenhed og Daarskab. Man siger at enhver Reform bliver først begrinet, dernæst taalet og tilsidst anerkjendt. Ja, man risikerer ikke stort ved at tage sin Hat af for den alvorlige Mand, der bærer paa Offenlighedens Forhaanelser.

Lad os antage, at der foreligger et Forslag om at udlaane lovgyldige Regjeringspengesedler, i Beløb mellem $500 og $5,000, mod to Prosent Rente til Folk, som dyrker Land; disse Laan at være sikrede ved første Prioritet i Farmland, der er værd det dobbelte af Laanets Sum.

Først vil vi sige, at det er slet ikke nogen ny Mode, at Regjeringen udlaaner Seddelpenge til Individer. I en lang Aarrække har Regjeringen rigelig udlaant saadanne Penge mod Sikkerhed i Bonds, og Bonds er sandelig ikke bedre Sikkerhed end fast Ejendom. Der har naturligvis været den Forskjel, at disse Individer kaldes Bankører (hvis Navnet gjør noget til Sagen); og de har laant Pengene, ikke for at anbringe dem i frugtbringende Industri, men for at drive Agerforretning med. Regjeringen har lagt Handelslivets uundværlige Værktøj i Hænderne paa disse Folk, og Landets produserende Klasser er blevne tvungne til at betale dem Tribut. Som Tyrannerne i gamle Dage bortforpagtede offenlige Indtægtskilder, saaledes bortforpagter vor Regjering Magten og Kontrollen over Pengeforsyningen. Denne Skik bliver sanktioneret af Finansmændene. Hele Landets Bankørstand erklærer dette Prinsip for at være klogt og retfærdigt. Det bliver ogsaa sanktioneret af de to store politiske Partier. Naar saaledes alle er enige om, at det er en god og nyttig Politik, kan vi da med fuld Føje anse som fornuftigt og betragte det som en given Ting, at Regjeringslaan til Individer mod en lav Rente og paa god Sikkerhed ikke vil møde nogen Indvending. Der er kun tilbage at bestemme hvilke Personer, der maa faa disse Laan og hvilken Sikkerhed de maa stille. Skal Bankører alene nyde dette Privilegium og skal Bonds være den eneste Form af Sikkerhed, der kan stilles? Hvorfor er denne Begrænsning ønskelig eller nødvendig? Hertil kan der blot findes et Svar, og det er: for at der kan være Mangel paa Penge. Det er for saa vidt ikke farligt at udlaane Penge rundeligt til Bankerne; thi de tager ikke flere end de med Fortjeneste kan udlaane igjen. Det vilde ikke være fornuftigt gjort af dem at overfylde Markedet med deres egne Varer. Vi har forgjæves ventet paa en tydelig og letforstaaelig Forklaring, som vil vise os, hvorledes Folkets Masse gavnes af en ringe Forsyning af Penge. Saa længe denne Forklaring ikke er fremkommen har vi ret til at formode at det modsatte er sandt — nemlig at Landets Velstandsskabere vilde være bedre farne, vilde være i Stand til at leve bedre og sammenspare mere med en Overflod af Penge i Cirkulation end med den nuværende knappe Forsyning. Det er maaske muligt, at en anden Klasse vilde blive trykket ved det forandrede Forhold; men dersom dette er sandt maa det fremsættes med klare Bevisgrunde, før det med Rimelighed kan lægge Beslag paa vor Hensyntagen.

Lad os nu prøve at se lidt frem, dersom vi kan, og forestille os, hvad de mulige Følger vilde blive dersom vort Forslag blev til Lov. Den første Virkning af en saadan Lov vilde blive, at Rentefoden gik ned fra seks Prosent aarligt til to Prosent. Enhver Farmer, som skylder Penge, paa hvilke han betaler seks Prosent eller derover, vilde straks anholde om et Laan fra Regjeringen til at nedsætte deres Rente til to Prosent ogsaa. Tilvejebringelsen af 2 Prosentspengene vilde hurtig gjøre to Prosent til den gjængse Rente for alle vel garanterede Laan. At dette blev det visse Resultat, kan ikke drages i Tvivl.

Pengeudlaanerne vilde ikke lade deres Penge ligge ledige og derved fremtvinge Udstedelsen af nye Penge i en unødvendig Grad; det skulde de nok vogte sig for. Det ligger altid i Pengeudlaanernes Interesse, at have Forsyningen saa lille, som det vel lader sig gjøre. Her har vi altsaa et Resultat, som vilde følge Vedtagelsen af den foreslaaede Lov. Vilde det være et godt eller et slet Resultat? det er Spørgsmaalet. Folk vil naturligvis afgjøre dette i Overensstemmelse med deres personlige Interesser. Men e't staar sikkert: saa længe som et stort Flertal af Befolkningen er Laanere og Velstandsskabere, da vil ogsaa Flertallet af Folket blive gavnet ved Forandringen. Denne Kjendsgjerning kan man ikke komme omkring.

Senator Stanfords Bill burde hedde „en Lov til Rentefodens Nedsættelse"; thi dette er dens Hovedtræk. Intet Under var det, at Senatets ærværdige Medlemmer modtog med udpræget Kjølighed et Forslag, som havde til Opgave at nedskjære deres Renteindtægter mere end det halve. Naar vi tænker paa Nedsættelsen af en Mands Renteindtægt, maa vi paa samme Tid ikke forglemme den Lindring, som det giver den anden Mand, hvis sure Slid skaber denne Renteindtægt. Der kan nødvendigvis ikke ske en Lettelse af de tunge Byrder uden Tab af Indtægt for en anden Mand.

Vi har nu afridset et Resultat af en saadan Lov, og har fundet, at det ikke er galt. Hvad er saa det næste? Vilde Landet blive oversvømmet med Penge, som visse Folk nære en hellig Rædsel for? Herpaa svarer vi med et afgjort Nej. Naar man faar en rig Høst, bliver Folk derfor Fraadsere? Hvis Pengene skulde være frie, saa kunde der være Fare for at det vilde give Anledning til Odselhed. Men der er en himmelvid Forskjel paa en tilstrækkelig Pengeforsyning og frie Penge. Der er mange Mennesker, som øjensynlig ikke har tænkt over dette, derfor vilde de gjøre vel i at overveje dette lidt nøjere. Penge er ikke frie, saalænge man kun kan faa Fat i dem ved at give et fuldt Vederlag derfor. Og en Mortgage for Landejendom har til alle Tider været anerkjendt som et fuldgyldigt Vederlag for Kontant.

Under den nye Lovs praktiske Virksomhed kunde altsaa Farmere, som ejer deres Land, laane Penge af Regjeringen paa Mortgage ved at betale den i Landet gjængse Rente. Det er hele Historien, og Alverdens luftige Argumenter og højtravende Fraser kan ikke skjule denne simple Sandhed. Hvem der kjender Farmerne som en Klasse, ved godt, at de ikke laaner Penge paa Mortgage for den bare Fornøjelses Skyld. De laaner naar de trænge til Pengene, og betaler igjen saa hurtig de formaar det. Det er ikke Umagen værd at søge at bevise, at Landet ingenlunde vilde blive oversvømmet med Penge fordi man giver Farmerne dette simple Privilegium; det er allerede klart nok, at der ingen Fare er derfor. En anden ligesaa vigtig Kjendsgjerning er ligesaa sikker, og det er, at der vilde komme i Omløb alle de Penge, som Landets Forretningsliv tiltrænger. Den styrkende Virkning, som en god Pengeforsyning har paa et Lands produktive Kræfter, behøver vi ikke at nævne her; det har saa ofte været fortalt. Hele Bøger og store Bind kunde skrives om de Fordele, som vilde tilflyde Menneskene ved Rentefodens Reduktion med 2 Tredjedele. Pengenes knusende Magt, som vi hører saa meget om, vilde blive mere end halvt overvundet og med det samme Pengefyrsternes Magt og Vælde. Pengenes Magt er væsenlig grundet i deres store Foryngning gjennem Renter. Til seks Prosent vil en kolossal Formue omtrent doble sig, medens Ejeren ligger paa den magelige Side og venter.

Til to Prosent vilde det tage en lang Tid for den at fordoble sig og Ejeren kunde ikke godt staa sig ved at vente.

En Sag af almindelig Bekymring er det, at Landets Formue indsuges af forholdsvis nogle faa Mand under seks Prosent Renten. En to Prosent Rente vilde være et forunderlig probat Middel mod dette Onde. Og det har det Fortrin at være det eneste brugelige Middel, der hidtil er ført frem. Den Indvending, at Regjeringen ikke kan gjøre en saadan Laaneforretning med Sikkerhed for sig selv, er rent ud barnagtig. Regjeringen har havt Anledning til at modtage Bonds fra et stort Antal Mennesker spredt over hele Landet, og den har vist sig denne Sag fuldkommen voksen. Det er intet vanskelige Arbejde at overbevise sig om, at Ejendomsretten til et lige stort Antal Farme er god. Regjeringen har vist sig i Stand til at udlaane Penge til Bankforretning, og vi tvivle ikke paa, at den kunde med samme Lethed og Held udlaane Penge til produktive Foretagender.

St. Paul, Nebr., d. 17. Juli, '91.

Hr. Redaktør!

Uanset at mit Gjensvar til Hr. Nielsens Tirade over min Tale i Dannebrog den 12te Juni, skulde have været Slutningen paa denne uden al Grund fremkomne Avisdiskussion, har Hr. Nielsen atter med Deres Tilladelse — tilsyneladende — en ny 2 Spalter lang Kommentar. Da Hr. Nielsen imidlertid i samme komplet gaar i Vandet, og omgaar, eller indrømmer næsten alle de af mig paaankede Sætninger, tiltrænger samme fra min Side intet Svar, og disse Linjer fremkomme ene for at tilbagevise den i samme fremkomne Sigtelse, at jeg er Ophavsmand til Artiklen i „Den Danske Pioneer" under Mærket „Abonnent". Denne Sigtelse er falsk. Naar jeg skriver Avisartikler, underskriver jeg mit eget Navn og ikke „Abonnent" eller noget andet anonymt. Hr. Nielsen burde let kunnet overbevise sig om, at samme ikke var fra min Haand, men fra e'n af Nysted Alliansens egne Medlemmer, og langt bedre vilde det været for Nielsen at besvare Spørgeren paa hans Spørgsmaal, end befatte sig med at sigte udenforstaaende for Artiklens Fremkomst.

Ærbødigst,
Paul Anderson.

Rock Springs, Wyo., 18. Juli, '91.

Ven Ebbeson!

Sidste Fredag Eftermiddag fik Rock Springs en Rystelse, som af et Jordskjælv. I et Nu var alle Mennesker ude af deres Huse og man saa en stor Røgsky nord for Byen hæve sig mod Himlen. Det stod straks klart for de fleste, at det var Union Pacifics Krudt-Magasin ½ Mil nord for Byen, som var gaaet i Luften.

Vejene derhen var snart fyldt med kjørende, ridende og gaaende, og man fandt snart at det var kun altfor sandt, og at Menneskeliv og Ejendom var bleven Rov for Eksplosionen.

Ophavet til alt dette var to finske Saloonkeepere, som var paa en Svir og var ude for at „male" Byen og Omegnen, „højrød". De fik et Kjøretøj og kjørte ud hvor Krudtmagasinet laa, og i deres fordrukne Kaadhed med Revolver i Haanden sigtede den ene paa Krudtmagasinet. I næste Øjeblik vare disse to elendige fulde Mennesker i tusinde Stykker spredte over ti eller tyve Akres Land: Her en Haand, der en Fod, et andet Steds et Hjerte, hist det halve af en Mands Underskjæbe o. s. fr. Langs med Lavningen, i hvilken Magasinet laa, er Bjerge paa begge Sider og op imod disse paa begge Sider laa 25 eller 30 Smaahjem mest bygget af Sten. Her var et sandt Billede paa Ruin. Ikke en Rude at se noget Steds, Dørene allesammen brækket ind, Tagene paa Husene stillet paa Kant og Ende. Jamrende Kvinder og skrigende Børn laa imellem alt dette Glas og Tømmer.

Heldigvis — og det synes næsten et Mirakel — mistede kun de to Mennesker Livet, som bragte denne Ulykke ved deres kaade Dumhed. Der var enkelte Kvinder og Børn med Flænger i Ansigtet, men ikke af nogen farlig Karakter.

Rede i Byen, ½ Mil borte, var de fleste Ruder paa Nordsiden trykket ind af Rystelsen fra Sprængningen. I de store Forretningshuse paa Sydsiden var de tykke Plate Glass-Ruder gaaet med, og de store flotte Forretningshuse tager sig alt andet end elegant ud, med Fronten slaaet til med Brædder. U. P.-Kompagniet mistede ti Stock-Cars, som stod nær ved og brændte. Hvor Magasinet stod er nu et Hul, stort nok til at rumme en stor Bygning. Ved Sprængningen henlaa i Magasinet flere hundrede Kander Sprængningskrudt, Dynamit og andre Sprængstoffer.

Saavidt vides kom ingen Landsmand til Skade eller mistede noget; det var mest Englændere og Skotlændere, som boede derude.

Venlig Hilsen,
O. D. Rasmussen.

Billige Laan for Farmerne.

Det er en underlig Kjendsgjerning, at mange af de Forslag om Reform, som i den senere Tid er fremsatte her i Amerika til Ophjælpning af Farmernes og Arbejdernes nu saa fortykte Kaar — at disse Forslag i Pengemagtens og Monopolisternes Presse mødes med et samstemmigt Hyl om, at de er Anarkisme, Socialisme, Angreb paa Ejendomsretten osv. og det uagtet at tilsvarende Institutioner længe har eksisteret i Europa, uden at have mødt nogen saadan Indsigelse. Som et Eksempel just af denne Slags kan fra den nærmeste Tid nævnes Modstanden mod, at Regjeringen skal skaffe Farmerne og andre Ejere af god Ejendom laant Penge paa rimelige Renter; en saadan Ordning findes i alle europæiske Lande; saaledes kan Grundejere i Norge faa Laan fra den af Staten garanterede Hypothekbank, og Kjøbmænd kan faa Laan fra de saakaldte Disconterings-Commissioner, der er forsynede med Penge fra Statskassen. Tilsvarende Forhold findes i Danmark, Sverig og i alle andre europæiske Lande.

Men naar man her i Amerika foreslaar noget tilsvarende, da hyler Agerkarle, Flaaere, Monopolister og bestukne Aviser i et samlet Kor: „Revolutation! Socialisme! Anarkisme!"

Hvor længe vil Farmerne lade sig paavirke af saadant taabeligt Skraal? Naar vil de faa Øjnene op for sin virkelige sande Fordel?

Den Dag, Farmerne har faaet Øjnene op, vil de vel ogsaa faa Kraft til at handle. („Normannen".)

I den varme Sommertid lider mange Folk af Mangel paa Appetit. Den bedste Medicin er funden at være Dr. August Kønigs Hamborger-Draaber. Intet Hjem skulde derfor være foruden dem.

Landbrugs-Notitser.

Majsen. Det vedvarende overordentlige vaade Vejrlig har svækket Farmernes Tillid til den forventede store Majshøst. Regnen hindrede Farmerne mange Steder i at plante Majsen i rette Tid, især var dette Tilfældet, hvor Majsmarken var forlagt til lavt Land. Og det vaade og fugtige Vejr, som i Aar var et Særkjende for Maanederne Maj og Juni, var ikke bedst egnet til at fremme Majsplantens Vækst; men Græsset og Ukrudtet voksede og bredte sig lige fuldt. Majsens tidlige Kultivering blev i Aar en Umulighed, til Dels fordi Jordens Tilstand ikke tillod det, og til Dels fordi man stadig afventede bedre Forhold. Imidlertid udviklede Smaafæden sig frodigt og hurtigt, og Resultatet blev, at Smaafæden tidligt blev fuldvoksen medens Majsen staar i en forsømt og utilstrækkelig dyrket Tilstand. Høsten er nu kommen hovedkuls paa Farmeren, og saa brat stiller den sine Krav, at dersom Farmeren nu skulde skjænke Majsen den Pleje, den behøver, kunde dette kun ske paa Bekostning af Smaafæden, eller ogsaa ved at leje mere Folkehjælp. Hvede, Rug, Byg, Havre, Millet og Hør avles i stor Mængde paa Vestens Farme, og deres Krav paa Indhøstning følger Slag i Slag hurtig efter hinanden. Saa kommer Indhøstningen af Præiriehøet, der medtager saa megen Tid. Majsens Betingelser for Udvikling er Kultivation og Vejrindflydelser; fratag den ene af disse Betingelser og Udbyttet reduseres betydeligt. Man kan godt forstaa nu, at den store Majshøst, som man for nogle Uger tilbage imødesaa, ikke kan lade sig realisere paa Grund af ovennævnte Forhold.

Svinebesætningen. En praktisk Svineopdrætter i Nebraska giver nogle værdifulde Vink om Svinedriften, der kan have sin Værdi lige saa godt for den gamle Veteran som for Nybegynderen.

Først og fremmest sørger jeg for at gjøre mig bekjendt med Stamtavlen for Slægtled tilbage og overbeviser mig om at de er af frugtbar Familje. Dermed mener jeg ikke, at Soen skulde have haft ti til femten Grise; thi i det Tilfælde bliver de ikke saa gode, som naar hun nøjes med otte. Men jeg vilde være sikker paa at Soen stammer fra god Sutter paa begge Sider. De bør ikke føde Grise før de er atten Maaneder gamle, men kan saa tillades at avle Grise saalænge de er kraftige. Soen skal ikke fedes for meget mens den er med Grise, men den maadelig tynd, men dog i en god trivelig Tilstand. Efter hun har faaet Grise føder jeg hende i Begyndelsen paa en Diæt, ikke for kraftigt Føde, og forøger det gradvis indtil Grisene er fjorten Dage gamle, da hun sættes paa full Kost. Jeg lader Grisene komme meget ud i Solen naar Vejret er godt, men de maa naturligvis være beskyttede mod tidlig de Regne. Det har ingen Hast med at faa Grisene til at vokse saa stærkt i Begyndelsen, men giv dem Føde af en Beskaffenhed, som kan sætte Ben og Muskler, og naar de har faaet gradvis Udvikling kan man siden hænge alt det Flæsk paa dem man ønsker.

Jeg tror at vor Svinedrift forbedres ved, at saamange Farmere vælge deres Grisesøer fra Stock, der er for ung. De andet, tredje og fjerde Kuld Grise er bedre at vælge sine Grisesøer fra. Jeg foretrækker de Søer, som er lange og dybe, men Ornen ønsker jeg helst kort og kompakt bygget. Søer, som er mødre Grise, bør ikke fodres med for meget Majs. Jeg har befundet en Blanding af knust Havre, Rug og Majs at være god Kost om Morgenen naar Vejret er koldt og et Maal tørt Majs om Aftenen. Lidt Oljekage er godt i den sidste Maaned, Soen er med Grise. Jeg tager altid drig Grisene fra Soen med Tvang; nemlig jeg mener at de kan klare sig selv, slipper jeg dem ind paa en Græslod med dygtig Føde, og laver Fencet saaledes at Grisene kan gaa ud til deres Føde, og de vil snart vænne sig selv af uden at lide noget derved.

Farming med Tab. Staten Jowas Arbejderkommissær har netop offenliggjort sin toaarige Statistik over Statens Landbrug, og de der fremkommene ubestridelige Tal er en sørgelig Kommentar over Landarbejdernes Kaar i det vestlige Amerika. Det viser kort og godt, at Jowas Farmerbefolkning drives deres Land med Tab, og kun ved den yderste Selvfornægtelse og Trældom kan de holde sig over Fallitens Rand. Som bekjendt er Jowas Hovedprodukt Majs. Kommissæren har anstrængt sig for at fremstille en fuldstændig Statistik over de med Produktionen af denne Sædart forbundne Udgifter og Indtægter. Hans Undersøgelser dækker en Periode paa ti Aar endende med 1889, og de fremstillede Tal viser, at Staten har alene for Majsens Vekommende for det Tidsrum lidt et Tab paa $64,319,769. Kun i to af de ti Aar blev en Fortjeneste realiseret — $17,082,790 i 1881 og $9,333,613 i 1882. Alle de øvrige Aaringer viser Tab, det største af hvilke var i 1889, da Tabet beløb sig til $23,462,350. Denne Slutning baseres paa de Kjendsgjerninger, at der nævnte Aar var 7,963,000 Akres tilplantet med Majs, som gjennemsnitlig afgav 41 Bushels pr. Aker og solgtes for en Gjennemsnitspris af 18 Cts. pr. Bushel. Kommissæren baserer sin Beregning paa nedenstaaende Tabel over de med Dyrkningen af en Aker Majs forbundne Udgifter:

Gjødning	$ .88
Nedhugning af Stokkerne	.25
Pløjning	1.13
Harving to Gange	.27
Plantning	.25
Sædekorn	.12
Kultivation tre Gange	1.14
Husning og Indlægning i Crib	1.25
Cribbens Kostende	.20
Afskælling	.75
Kjørsel til Marked (gjen. 6 Mil)	1.05
Fence-Reparationer	.19
Skat paa Landet	.26
Skat paa Hestene	.06
8 pCt. Forrentning paa Landværdien	2.55
Totalkostende pr. Aker	$10.35

I den omtalte Periode paa ti Aar var det 34 Bushels været Gjennemsnitsudbyttet pr Aker, og ifølge ovenstaaende Tabel koster Majsen Farmeren 30 Cents Bushelen at producere.

Men værre bliver Resultatet endnu i Nebraska og andre længere fra Hovedmarkedet liggende Stater.

„I tre Maaneder led jeg af Ufordøjelighed. Alle de Mediciner, jeg brugte, bragte ingen Lindring indtil jeg endelig prøvede Dr. August Kønigs Hamborger-Draaber, som helbredede mig fuldstændig.—Nettie Meyers, 11 N. Clark St., Chicago, Ill.